

ČINJENIČNO STANJE: ŽENE BEZ STATUSA U KANADI

Razlozi zbog kojih ljudi žive u Kanadi bez statusa

- Mnogi ljudi dolaze u Kanadu sa privremenom boravišnom dozvolom. Ukoliko produže svoj boravak ostaju bez statusa. Poneki ljudi ostaju 10, 20 i više godina bez statusa u Kanadi. Poneki ljudi su suočeni sa rizikom da ih se deportira, iako žive u Kanadi od svog ranog djetinjstva i ne poznaju zemlju svog rođenja.
- Mnogi ljudi su podnijeli zahtjev za izbjeglički status koji je odbijen, te su radije izabrali da žive ilegalno u Kanadi, nego da se vrate u zemlju svog rođenja, gdje ih čeka nesigurna budućnost, a možda i smrt.
- Mnoge žene dolaze u Kanadu legalnim putem (sponzorisane od strane poslodavca, bračnog druga ili člana obitelji), ali dožive zlostavljanje od strane onoga ko ih je sponzorisao. Ukoliko one napuste takav odnos prije dobivene stalne boravišne vize, one mogu ostati bez statusa.

Statistički podaci u vezi sa brojem ljudi, bez statusa, u Kanadi

- Ljudi koji žive bez legalnog statusa u Kanadi su prisiljeni da žive ne prijavljeni i da rade na crno kako bi izbjegli da budu primjećeni i deportovani od strane vlasti. Zbog toga je nemoguće imati tačne statističke podatke. Procjene se kreću između 20,000 i 200,000 pojedinaca, ali mnogi vjeruju da su brojevi mnogo veći.

Statistički podaci u vezi sa ženama koje trpe nasilje u Kanadi

(** Molim vas da imate na umu da se priloženi statistički podaci odnose samo na žene koje posjeduju legalan status u Kanadi. Ne postoje statistički podaci u vezi sa nasiljem nad ženama bez statusa, iako su žene bez statusa posebno izložene riziku da dožive zlostavljanje zbog niže navedenih razloga.)

- 50 % žena, Kanađanki, je doživjelo najmanje jednom fizičko ili seksualno nasilje od svoje 16. godine.
- 45% žena, Kanađanki je iskusilo nasilje od strane poznatog muskarca
- Jedna od ukupno četiri žene, Kanađanke, je iskusila fizičko ili seksualno nasilje od strane bračnog druga
- 63% žena koje su doživjele nasilje od strane sadašnjeg ili bivšeg bračnog druga ili partnera su bile žrtve nasilja više nego jedanput
- Jedna trećina žena, koje su zlostavljane od strane partnera, su osjećale strah za vlasiti život za vrijeme tog odosa.
- Žene koje su rastavljene se nalaze pod izuzetno visokim rizikom da budu ubijene od strane bivšeg supruga
- 25% žena koje su našle utočište u privremenom smještaju 1995. godine su posjedovale povrede koje su zahtijevale medicinsku njegu, a 3% žena je zahtijevalo bolničko liječenje. (Bunge and Levett 1998, 19)
- 42% žena invalida su se nalazile ili se nalaze u odnosu u kojem trpe nasilje. (Disabled Women's Network 1989.)
- Osam od ukupno 10 žena, starosjedioca Ontaria (First Nation) je saopstilo da su doživjele nasilje. (Ontario Native Women's Association 1989, 7)

Većina statističkih podataka je preuzeta sa website:
<http://www.cafv.inet2000.com/handouts/vaw/ViolenceAgainstWomenCanada.htm>)

Prepreke sa kojima su suočene žene i djeca bez statusa u Kanadi

- Ograničena dostupnost obrazovanju (napr. kursevi engleskog jezika i opšte obrazovanje)
- Ograničena / nedovoljna medicinska zaštita
- Neodgovarajući stambeni uslovi
- Ograničena dostupnost uslugama
- Diskriminacija
- Predrasude
- Rasizam
- Diskriminacija na osnovu spola osobe
- Zlostavljanje (fizičko, seksualno, emocionalno)
- Nepoznavanje službenog jezika
- Nezaposlenost / Zaposlenost nije u skladu sa vještinama i znanjem koje osoba posjeduje
- Eksploatacija od strane poslodavca
- Strah da ce biti deportovana
- Izolacija
- Strah da se koristi 911 usluga

Zašto su žene bez statusa pod velikim rizikom da dožive nasilje?

Žene bez statusa su suočene sa nasiljem zasnovanim na neravnopravnosti spolova na isti način kao i sve druge žene, samo što su žene bez statusa pod većim rizikom da dožive nasilje zbog vulnerabilne situacije u kojoj se nalaze:

- Ograničena dostupnost informacijama, savjetovanju, kao i ostalim socijalnim uslugama.
- Nemogućnost zvanja policije u hitnim slučajevima, bez rizika da budu deportovane, pošto policija posjeduje ovlaštenje da uhapsu ili zadrže osobu u korist Imigracije.
- Ukoliko je partner optužen za nasilje, to može imati pogubne posljedice po ženu.
- Nemogućnost olakog korištenja medicinskih usluga.

Šta treba da se desi?

- Legalizacija svih ljudi bez statusa u Kanadi
- Milicija, kao i druge ustanove ne treba da traže od ljudi kojeg su oni statusa, niti da izvještavaju Imigracioni Ured Kanade da osoba nema status. "Don't Ask, Don't Tell" ("Ne pitaj i Ne izvještavaj") plan nastoji da ostvari svim građanima dostupnost svih gradskih usluga, bez diskriminacije na osnovu imigracionog statusa.
- Promjene u imigracionom zakonu koje ce dovesti do zaštite žena imigranata od zlostavljanja, bilo od strane njihovog sponzora ili poslodavca.

Kampanje koje podržavaju ljude bez statusa

STATUS je koalicija pojedinaca i organizacija koje lobiraju legalizaciju statusa svih imigranata bez statusa koji žive u Kanadi. Mogu se kontaktirati email-om status@ocasi.org ili na telefon 416-322-4950, lokal 239

Don't Ask Don't Tell kampanja je organizovana od strane koalicije grupa koje pripadaju širem području Toronta. Formalno je inicirana od strane No One is Illegal Toronto (Niko nije nelegalan Toronto) u martu, 2004. Email info@dadttoronto.org

Ove informacije su kreirane od strane Rights of Non-Status Women Network (Prava Žena Bez Statusa Udruženja). The Rights of Non-Status Women Network je udruženje organizacija i stanovnika Toronta. Naš mandat je usmjeren na koordiniranu edukaciju javnosti, kao i lobiranje u svrhu promjene zakona u vezi sa preprekama u korištenju usluga sa kojima se suočavaju žene bez statusa, koje doživljaju nasilje na osnovu spolne pripadnosti.

Ukoliko želite da se pridružite ili da dobijete više informacija, molim vas kontaktirajte: Clara Ho METRAC (416-392-3135) ili menedžera organizacije - Women Abuse Council of Toronto (416-944-9242, x228; amelier@womanabuse.ca).

Ukoliko ste žena i nalazite se u kriznoj situaciji ili znate nekoga ko trpi nasilje, molim vas kontaktirajte telefonom “Assaulted Women’s Helpline”, 1-866-863-0511 ili 1-866-863-7868 (TTY)